

روز آخر ستاره‌ها

به بهانه خداحافظی تلخ و ناگهانی «آگوئرو» از بازیکنانی گفتیم که در سن پایین و روزهای اوج، از فوتبال کناره‌رفتند همراه با گفت‌وگو با «جواد منافی» که در ۲۴ سالگی از لیگ ایتالیا و آلمان پیشنهاد داشت اما ...

نجات شکوندی

پرونده

اشک‌های فوتبال‌بست‌های سرشناس و موفق در بازی خداحافظی برای خودشان و هوادارانی که سال‌ها با آن بازیکن در شیرینی برد و تلخی باخت و شکست‌ها شریک بودند، سخت و تلخ است.

اما گاهی، شرایط ناراحت‌کننده‌تر می‌شود. مثل سرخیو آگوئرو که در تابستان امسال و بعد از اتمام یک دهه در خشان و پر افتخار در ترکیب منچستر سیتی، از این تیم جدا شد و به پیشنهاد بارسلونا پاسخ مثبت داد اما خیلی زود دچار مصدومیت شدیدی شد و دو ماه ابتدای فصل جاری را از دست داد. بعد از رهایی از مصدومیت و در دیدار برابر آلاوس مشخص شد او به عارضه قلبی مبتلاست و گفته شد که همین مشکل قلبی باعث شده این بازیکن توان ادامه حضور در مستطیل سبز را نداشته باشد. خبری غمگین برای هواداران فوتبال تابر دیگر با حقیقت تلخ خداحافظی در اوج برای فوتبال‌بستی محبوب مواجه شوند، روزهای آخری که گاهی به دلیل مصدومیت‌های مزمن می‌رسند و گاهی هم به دلیل عجیب و غریب دیگر. در پرونده امروز زندگی سلام از ستاره‌هایی خواهیم گفت که در اوج از فوتبال خداحافظی کردند، با جواد منافی در همین باره صحبت کردیم و البته اشاره کوتاهی به ول‌نکن‌ترین بازیکنان مستطیل سبز هم داشتیم.

چه کسی؟ | مارکوفان باستن در ۲۸ سالگی

کنترل توپ، هوش هجومی، ضربه‌های سری عیب و نقص، این‌ها تنها گوشه‌ای از مشخصات فنی فان باستن، برنده سه توپ طلا بود. اسطوره لاله‌های نارنجی که خیلی زود در ۲۸ سالگی و در اوج دوران فوتبالش با مستطیل سبز خداحافظی کرد، سابقه‌بازی

برای تیم‌های آژاکس و آتمیلان را در کارنامه دارد و به عنوان یکی از بزرگ‌ترین ورزشکاران تاریخ شناخته می‌شود. وی در دوران حرفه‌ای خود بیش از ۳۰۰ گل زده است اما سرانجام مصدوم شدن از ناحیه مچ پا، چوب جادوی او را در سال ۱۹۹۳ شکست و باعث شد خیلی زود بازنشسته شود؛ مشکلی که هنوز هم همراه اوست. او درباره مصدوم شدنش می‌گوید: «مانند یک مراسم تشییع جنازه بود. نه به عنوان یک شخص، بلکه به عنوان یک فوتبال‌بست. لحظه‌ای که به عنوان یک فوتبال‌بست مُردم.»

چه کسی؟ | سباستین دیسلر در ۲۷ سالگی

هافبک تهاجمی سابق ژرمن‌ها که محصول جوانان بوروسیا مونشن‌گلادباخ بود، از بدشانس‌های این رشته ورزشی است. دیسلر که در آغاز هزاره ۲۱ به عنوان آینده فوتبال آلمان مورد ستایش قرار می‌گرفت، به دلیل چندین پارگی رباط صلیبی و سایر آسیب‌های بزرگ و همچنین افسردگی ناشی از آن، هرگز نتوانست به حداکثر توانایی خود برسد. این اتفاقات باعث شد که سرانجام او در ژانویه ۲۰۰۷ در ۲۷ سالگی از فوتبال حرفه‌ای خداحافظی کند. سباستین که به عنوان بهترین بازیکن نسل خود در آلمان شناخته می‌شد، به دلیل مصدوم شدن هر دو جام جهانی ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ را از دست داد. در نهایت، او که تا سال ۲۰۰۹ هم با بایرن مونیخ قرارداد داشت، در سال ۲۰۰۷ در حالی که تنها تورنمنت معتبری که بازی کرده بود، یورو ۲۰۰۰ بود، کش هایش را آویخت.

یواخیم لو، سرمربی سابق تیم ملی آلمان در باره او گفت: «بسیار متأسفم که بازیکنی با توانایی‌های برجسته‌اش مجبور شد به این شکل به دوران حرفه‌ای خود پایان دهد.»

چه کسی؟ | سرخیو آگو در ۳۳ سالگی

قلب فوتبال آگو و باز ایستاد. بدون شک او با به ثمر رسیدن گل دقایق پایانی که منجر به قهرمانی منچستر سیتی در سال ۲۰۱۲ شد، همواره اسطوره این باشگاه خواهد ماند. او پس از ۱۸ سال بازی در سطح حرفه‌ای و به دنبال مصدوم شدن در یکی از اولین بازی‌های لالیگا برای بارسلونا، از فوتبال فاصله موقت گرفت اما شوک بعدی از راه رسید و بیماری قلبی او را مجبور به بازنشستگی زودهنگام کرد. داماد سابق مارادونا که طی ۱۰ سال و در مجموع ۳۹۰ بازی برای منچستر سیتی، ۲۶۰ گل و ۷۳ پاس گل داده بود به امید درخشش بیشتر راهی بارسلونا شد، اما عمر فوتبال‌اش در این فصل به پایان رسید.

چه کسی؟ | اریک کانتونا در ۳۱ سالگی

«من به فوتبال خیلی علاقه داشتم و همیشه می‌گفتم که وقتی این اشتیاق را از دست بدهم، بازنشسته‌خواهم شد. البته هیچ کس حرف من را باور نکرد اما وقتی این علاقه را از دست دادم، بازنشسته‌شدم و الان اصلاح‌شیمان نیستیم.» این بخشی از صحبت‌های اریک کانتونا بعد از خداحافظی غیرمنتظره‌اش از دنیای فوتبال بود. بازیگر، کارگردان و فوتبال‌بست حرفه‌ای سابق فرانسوی و شماره ۷ خوناک سابق منچستر یونایتد از جمله کسانی است که در اوج خداحافظی کرده است. «شاه‌اریک» که نقش کلیدی در احیای منچستر دهه ۹۰ فرگوسن داشت، خیلی زود تصمیم به خداحافظی از میادین فوتبال و دنبال کردن سایر علایق‌اش مثل بازیگری و کارگردانی گرفت. خداحافظی شو که کنده او در دست بعد از آخرین بازی فصل مقابل وستهم یونایتد بود که یک جام لیگ برتری دیگر را به دست آورد. فرگوسن در کتاب خود در باره او نوشت: «در طول دوران حرفه‌ای من در یونایتد تنها چهار نفر در کلاس جهانی بودند: کانتونا، گیزگر، رونالدو و اسکولز»

چه کسی؟ | کریف در ۳۰ سالگی

یکی دیگر از اسطوره‌های هلندی که خیلی زود تصمیم به خداحافظی گرفت، کریف بود. او به عنوان بازیکن، برنده توپ طلا شد، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین بازیکنان تاریخ ورزش و یکی از بهترین مدیران تاریخ شناخته می‌شود. کریف با هلند به فینال جام جهانی فوتبال هم صعود و توپ طلا را به عنوان بازیکن مسابقات دریافت کرد. چرخش کریفی او در این مسابقات هنوز هم معروف است. کریف پس از کسب مقام سوم در یورو ۱۹۷۶، از بازی در جام جهانی ۱۹۷۸ امتناع کرد. بهترین بازیکن قرن اروپا که به مدت سه دهه، داستان خداحافظی‌اش یکی از ماندگارترین رازهای جهان فوتبال بود، بعد از ۳۰ سال اعلام کرد که او و خانواده‌اش چند ماه قبل از مسابقات قربانی یک حمله آدرامبی شده بودند. گویا چندین جنایتکار شبانه به خانه او هجوم بردند و او و خانواده‌اش را با اسلحه تهدید کردند. این تجربه مسیر زندگی کریف را تغییر داد و باعث شد او در جام جهانی ۱۹۷۸ بازی نکند.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دو شنبه • اول آذر ۱۴۰۰
۱۶ ربیع الثانی ۱۴۴۳ • ۲۲ نوامبر ۲۰۲۱
شماره ۲۰۸۰۷

۲۰۲۷

خداحافظی در اوج، مرگ فوتبال‌بست است

«جواد منافی» که در ۲۴ سالگی از لیگ آلمان، ایتالیا و ... پیشنهاد داشت اما به خاطر یک تصادف مجبور شد فوتبال را کنار بگذارد، توصیفات باورنکردنی از این اتفاق دارد

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

سال ۱۳۷۳ بود که یکی از آماده‌ترین بازیکنان لیگ و تیم ملی فوتبال کشورمان، به خاطر یک تصادف وحشتناک خانه‌نشین شد و فوتبالش برای همیشه به پایان رسید. ستاره دهه ۷۰ تیم ملی و پرسپولیس تهران بدون شک یکی از بزرگ‌ترین حسرت‌های تاریخ فوتبال ایران را بر دل هواداران این رشته گذاشت. «جواد منافی»، در زمان اوج خود و در دست وقتی که در آستانه ترانسفر به فوتبال اروپا بود، مجبور به آویختن استوک‌های فوتبال‌اش شد. با او درباره حال و هوای یک ستاره دنیای فوتبال که مجبور به خداحافظی در اوج می‌شود، گفت‌وگویی داشتیم.

● **اولش فکر می‌کردم بعد از ۶ ماهه برمی‌گردم**

به عنوان اولین سوال از «منافی» می‌پرسم که خداحافظی در اوج برای یک ستاره فوتبال چقدر تلخ است که می‌گوید: «میزان تلخ بودن خداحافظی یک ستاره فوتبال در اوج بستگی به این دارد که این اتفاق چرا و چه طور افتاده باشد. شرایط من طوری بود که در ۲۴ سالگی، به خاطر تصادف و مشکلات جسمی که برآیم پیش آمد، شکستگی گردن، مشکلات نخاعی و ... دیگر امکان بازی برایم وجود نداشت. نه دکترها اجازه این کار را می‌دادند، نه توان من این فرصت را برایم ایجاد می‌کرد که بتوانم دوباره به توپ شوم. باین که آن زمان از سه لیگ اروپایی اتریش، آلمان و ایتالیا دعوت‌نامه داشتم و می‌توانستم در تیم‌های اروپایی بازی کنم اما این اتفاق افتاد مجبور شوم برای همیشه، فوتبال را کنار بگذارم. اولش فکر می‌کردم بعد از شش‌هفت ماه که از روی تخت بیمارستان بلند شوم، می‌توانم از صفر شروع کنم. آن قدر انگیزه داشتم که می‌خواستم روز و شب برای برگشت تمرین کنم و دوباره برگردم به فوتبال، اما وقتی از روی تخت بلند شدم، فهمیدم که دیگر هیچ گاه این اتفاق نمی‌افتد و من قادر نیستم فوتبال را ادامه دهم. چند سالی طول کشید تا توانستم به خوبی راه بروم و به این باور برسم که دیگر نمی‌توانم فوتبال بازی کنم.»

● **گاهی بین ۱۰ تا ۱۵ روز از خانه بیرون نمی‌رفتم**

او درباره شرایط روحی و روانی‌اش بعد از تصمیم برای خداحافظی از دنیای فوتبال می‌گوید: «من فکر می‌کنم مرگ یک فوتبال‌بست زمانی اتفاق می‌افتد که در اوج، بنا به هر دلیلی مجبور به خداحافظی از فوتبال و کناره‌رفتن از مستطیل سبز می‌شود. شرایط من خاص بود، خیلی برای من سخت بود و تا سال‌ها نمی‌توانستم باور کنم با آن همه علاقه و عشقی که به فوتبال داشتم، باید کشش‌های فوتبال‌ای ام را در بیارم. بنابراین آن زمان از نظر روحی و روانی، خیلی به هم ریخته بودم. خیلی طول کشید تا به خودم بیایم. بازیکنانی که در اوج خداحافظی می‌کنند، به شدت افسرده می‌شوند، بعضی‌هایشان به سمت یک سری چیزها کشیده می‌شوند، باید خیلی حواس‌شان جمع باشد و با هوش باشند تا به سمت بیراهه نروند. فردی که تا دیروز در کانون توجه بوده، یک دفعه می‌بیند که همه چیز تمام شد، همه چیز به هم ریخت، انگار از بالا می‌افتد پایین، دیگر از آن توجه و محبوبیتی که قبلاً داشته، خبری نیست و ... در نتیجه این اتفاق از نظر روانی فشار زیادی به بازیکن می‌آورد. من معتقدم فوتبال‌بست یک بار بعد از خداحافظی در اوج می‌میرد و یک بار هم در پایان عمرش، به همین سختی و تلخی، بنابراین خیلی از لحاظ روحی و روانی روی خودم کار کردم و گاهی پیش می‌آمد که یک هفته تا ۱۰ روز از خانه بیرون نمی‌آمدم. تحملش خیلی سخت بود اما سال‌ها گذشت تا به این نتیجه رسیدم که دیگر همه چیز تمام شده است، این اتفاق یعنی تصادف باعث شد که دیگر نتوانم راه‌سومی وجود ندارد. بنابراین از آن دل‌کندم تا بتوانم زندگی‌ام را ادامه دهم.»

● **حسرت بازی در آتمیلان بر دلم ماند**

«شرایط من طوری بود که بعد از بازی‌های آسیایی هیروشیما، خیلی راحت می‌توانستم ترانسفر شوم. خیلی دوست داشتم در آتمیلان بازی کنم چون واقعا توانایی و استعدادش را داشتم.» او با این مقدمه ادامه می‌دهد: «من در همه رده‌های سنی امید، جوانان و بزرگسالان برای تیم ملی بازی کردم، بعد آمدم پرسپولیس. برخوردی که همه مردم هوادارها بعد از خداحافظی ام داشتند، همان آه حسرتی است که همیشه گریبان خودم را هم گرفته است. مردم هنوز وقتی من را می‌بینند، فوری می‌پرسند که چی شد؟ چه اتفاقی برای شما افتاد؟ چه طور با این ماجرا کنار آمدی؟، بعضی‌ها هم می‌گویند که ای وای، واقعا شما حیف شدی، اگر آن اتفاق برای شما نمی‌افتاد فلان می‌شد و ... من تمام تلاشم را کردم تا خاطرات خوبی برای مردم کشورم در مستطیل سبز به یادگار بگذارم، مثل گلی که به عربستان و الداعیه زدم.»

ول‌نکن‌ترین‌ها!

بر خلاف ستاره‌هایی که خیلی زود از فوتبال خداحافظی کردند، کسانی هستند که هنوز در سن بالا فوتبال را ادامه می‌دهند

بوفون| دروازه بان اسطوره‌ای لا جوردی پوشان، یکی از پیرترین بازیکن‌های فعلی فوتبال است. کار حرفه‌ای بوفون با پارما در سال ۱۹۹۵ آغاز شد. بوفون با ۱۷۶ بازی ملی، پربازی‌ترین بازیکن تاریخ تیم ملی ایتالیا، هفتمین بازیکن فوتبال تاریخ (همراه با حسام حسن) و سومین بازیکن بین‌المللی اروپایی با بیشترین بازی ملی است. او که ۴۳ سال دارد، هم اکنون در تیم پارما بازی می‌کند.

کازو یوشی میورا| او که اکنون مسن‌ترین بازیکن فوتبال در جهان است، ۵۳ سال دارد. وی به تازگی رکورد سن قبلی خود را شکست و تصمیم گرفت بار دیگر با تیم یوکوهاما تمدید کند. میورا فوتبال خود را از سال ۱۹۸۶ آغاز کرد و در اوایل دهه ۱۹۹۰ به شهرت رسید.

دیه‌گوفورلان| خانواده او را تاریخ فوتبال اوروگوئه می‌دانند.

پدر بزرگ، قهرمان اولین دوره جام جهانی شد. پدر او یکی از بهترین بازیکنان اوروگوئه در جام ۱۹۶۶ بود و حال نوبت درخشش دیه‌گوفورلان در جام جهانی ۲۰۱۰ بود. بعد از خداحافظی از مسابقات ملی، فورلان به اوروگوئه برگشت تا در لباس «پنارول»، باشگاهی که از آن‌جا شروع کرد، کش هایش را بپوشد اما با افسردگی بعد از فوتبال کنار نیامد و با قراردادی به فوتبال هند رفت.

زلاتان ابراهیموویچ| ابراهیموویچ یکی از پرافتخارترین فوتبال‌بست‌های فعال در جهان است که ۳۱ جام‌ادر دوران حرفه‌ای خود کسب کرده است. او بیش از ۵۷۰ گل در حرفه خود به ثمر رسانده، از جمله بیش از ۵۰۰ گل باشگاهی و در هر یک از چهار دهه گذشته گلزنی کرده است. او که اکنون ۴۰ ساله است و در آتمیلان بازی می‌کند.

چه کسی؟ | کارلوس روآ

در ۳۰ سالگی

دروازه بان بازنشسته آرژانتینی صاحب یکی از عجیب‌ترین خداحافظی‌ها در اوج است. او بیشتر دوران حرفه‌ای خود را در اسپانیا با مایور کاسپری کر دو گزینه اول تیم ملی آرژانتین در جام جهانی ۱۹۹۸ بود. دروازه بان آرژانتینی که در جریان ضربات پانالتی مقابل انگلیس به طرز معروفی از پل اینس و دیوید باتی توپ را دفع کرد، ظاهر ایشینهاد سودآور منچستر یونایتد را رد کرد تا باز نشسته شود. گزارش‌هایی وجود داشت مبنی بر این که روآ معتقد بوده جهان در آغاز هزاره به پایان می‌رسد و احساس می‌کرد که ادامه فوتبال فایده‌ای ندارد زیر اسر نوشت همه در سال ۲۰۰۰ به پایان خواهد رسید!

آرش افشین، خذیراوی و بهنام طاهرزاده و ...

آشنایی با ستاره‌های ایرانی که در اوج مجبور به خداحافظی شدند

مجاهد خذیراوی| زمستان سال ۷۹ سرتترین زمستان مجاهد بود. او در ۱۸ سالگی به تازگی راهی استقلال شده بود و به عقیده کارشناسان می‌توانست بزرگ‌ترین ستاره فوتبال ایران باشد اما چند سال بعد اسیر حاشیه شد و خیلی زود از فوتبال خداحافظی کرد.

بهنام طاهرزاده| او یکی از استعدادهای سوخته فوتبال ایران است که در پرسپولیس هیچ وقت به حق واقعی خود نرسید. گلزن پرسپولیس در دربی ۴۳، پس از دوران بازیگری تحصیلات خود را تا مدارج عالی ادامه داد و هم‌اکنون استاد دانشگاه است.

آرش افشین| دومین گلزن جوان ایران بعد از کریم انصاری فرد در تاریخ جام ملت‌های آسیا فوتبالش را از باشگاه بنیادرامهرمز شروع کرد. افشین پس از معافیت سربازی به ملوان رفت و افت کرد. او که سابقه بازی در استقلال، فولاد و سپاهان را هم دارد، در سن پایین از سطح اول فوتبال دور شد و به کارهایی مثل مدلینگ روی آورد.

رضا حقیقی| هافبک تیم ملی در جام جهانی خیلی زود از فوتبال حرفه‌ای محو شد. او که شش سال در اوج بود و امیدوار بود که با درخشش در جام جهانی و پرسپولیس، راهی اروپا شود، بعد از حواشی که در پرسپولیس داشت، راهی پدیده شد و از آن‌جا به تایلند رفت اما حالا کمتر کسی می‌داند حقیقی کجاست و چه می‌کند؟